

Oblast regulace podle užitého potenciometru je do 30 - 48 V. Nastavení lze kontrolovat trvale vnějším měřidlem (připojeným na zdířky "G1" a "4"). Při hodnotě potenciometru 10 k Ω vznikne chyba v nastaveném mřížkovém předpětí asi \pm 5%. (Odpojením měřicího přístroje a jeho zařazením do obvodu anody.)

Tím lze na př. určit přibližně průběh charakteristiky, bod zániku anodového proudu a j. Zjištění průběhu charakteristiky lze provést stupňovitě pomocí hodnot na klíči a využitím polohy S.

Tím získáváme řadu napětí:

v poloze Ia 0; -1,5; -3; -6;

v poloze S -1; -2,5; -4; -7;

Zkouška zkratů a celistvosti obvodů.

Připojením šňůr do zdířek 1 a 2, přepínač P1 v poloze zkraty, přepínač P2 buď:

pro určování celistvosti obvodu v poloze "vlákno",

pro zkrat v poloze zkraty (na př. KF; KA ...).

Vada je indikována zpětnou výchylkou měřidla. Využitím kombinačních možností přepínače P2 lze určovat vzájemné propojení max. 5 bodů, které se připojí do zdířek K, F₁, G₁, G₂, A. Měřidlo indikuje již spojení řádu 1 M Ω výchylkou 1,5 mm doleva, řádu 100 k Ω vychýlením do středu červeného pole. Toho lze užít k rychlé kontrole součástek a obvodů přístrojů. Zkušební napětí je 24 V stejnosměrných, proud při vychýlce max. 100 μ A.

Určení zkratů elektronky o více elektrodách.

Zkoušeč rozděluje elektrody elektronky na 5 funkcí: K, F, G₁, G₂, A. Mezi těmito elektrodami se zkouší zkraty.

U systémů s více elektrodami, jsou tedy buď některé elektrody nezapojeny, nebo jsou spolu propojeny. Kombinační možnosti křížového přepínače dávají však možnost zkoušet vzájemné spojení 9 elektrod. Počet možných kombinací je 36.

Zkouška libovolné elektronky provede se pomocí tří karet: 21, 22, 23 v poloze "zkraty" přepínače P1, přepínačem P2.

Každá karta se zakodíkuje a provede se zkouška zkratů přepínačem P2. Zjištěné spojení ukazuje měřidlo zpětnou výchylkou. Údaj pravého přepínače při tomto zkoušení neplatí. Viz karty.